

fuldstændig vis paa, at en nøie Undersøgelse af Tallene og en rigtig Benyttelse af dem vil føre til det Resultat, at Udvalget i Ar har været i en ganske overordentlig Grad økonomisk, sammenlignet med, hvad der i Gjennemsnit har været bevist i de sidste 11 Aar. — Tiden er langt fremrykket, og, hvor fristende det end kunde være at komme ind paa en nærmere Prøvelse eller Undersøgelse af, hvor vidt de enkelte af den ærede Ordfører nævnte som kommende Forsvarsplan præjudicerende Udgifter virkelig kunne siges at være præjudicerende, skal jeg lade dette ligge. Jeg skal kun gjøre den ene Bemærkning med Hensyn til disse to Poster: Søminerne som det One og Torpedoerne med Støddæmning som det Andet, at, saa vidt mig bekendt, ere Torpedoer brugelige i alle Farvande, hvor man vil beskytte, og ikke blot paa Kjøbenhavns Rhed. Dernæst jeg vil bemærke, at, hvilken Forsvarsplan man end maatte vedtage for Fremtiden, er det en given Ting, at Flaadens Leie maa beskyttes; saalænge Flaadens Leie er her, maa det beskyttes ved Søminer, Torpedoer og Støddæmninger; og selv om ny Bestemmelse om Flaadens Leie blev tagen i Morgen, vil Nødvendigheden for Tilveiebringelse af disse Beskyttelsesmidler være lige stor, idet det vil være umuligt at tilveiebringe det nye Flaadens Leie med sin Beskyttelse inden saa kort Tid, at det vil være paa nogen Maade forsvaret at lade det gamle Flaadens Leie ligge ubeskyttet indtil da.

Thomsen: Jeg skal til Thingets Beroligelse strax udtale, at det, jeg har at sige, vil være overordentligt kort og sandsynligvis heller ikke vil foranledige nogen videre Fortsættelse af Diskussionen. Jeg har ingen særlig Grund til at deltage meget ivrig i Diskussionen her ved anden Behandling af Finantsloven for i Aar, idet jeg har den Tro, at det vil være temmelig ligegyldigt, om jeg i den Henseende siger Noget for eller imod, idet det vistnok ikke vil forandre Resultatet af den forestaaende Afstemning. Jeg kan saa meget roligere nu være kort, som der med Hensyn til de Forslag, der ere stillede, — saavidt jeg kan skjønne — alt er fremkommet tilstrækkelige Oplysninger, og med Hensyn til dem, der ere bebudede, bliver det jo tidsnok at udtale sig, naar de foreligge. Jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører i hans første Foredrag, hvor han gjorde mig den Ære at kalde mig frem ved Naam og at udtale adskillige Ting om min tidligere Virksomhed. Det er dette, som foranlediger, at jeg finder det passende dertil at knytte enkelte Bemærkninger. Den ærede Ordfører udtalte den Gang, at jeg i sin Tid havde forelagt en Plan for Landets Forsvarsvæsen, at Folkethinget havde forkastet denne Plan, og at jeg ved næste Rigsdagssamling møbte uden nogen som

helst Forsvarsplan, idet jeg udtalte, at det Fornuftigste, vi kunde gjøre, var foreløbig at sove derpaa. Jeg vil i den Henseende oplyse, at saaledes forholdt det sig ikke. Jeg forelagde vel første Aar en Forsvarsplan, men Folkethinget forkastede den ikke; det gjorde ikke Andet end at tildele den den Ære at henvise den til et Udvalg, som ikke særlig var valgt med Hensyn til Indsigt til at dømme om de egenlig militære Sager; Behandlingen af Forsvarsplanen blev henvist til Finantsudvalget, og der blev det paagjældende Forslag begravet. Det følgende Aar udtalte jeg for det hvide Thing, at jeg forrige Aar saa tydelig havde betegnet mit Standpunkt til Forsvarsplanen, at det vilde være unødvendigt dertil at sige Noget yderligere; og jeg bemærkede derhos, at, naar jeg nu valgte den Fremgangsmaade foreløbig kun at fremsætte nogle Forlangender til Raabegyndelsen af denne Plan, saa var det, fordi det med Hensyn til Gjennemførelsen af Planen som Helhed stod mig klart, at der skulde en vis Tid til, for at det kunde gaa tilstrækkelig over i den almindelige Bevidsthed, at store Maal ikke kunne naaes uden Anvendelse af store Midler. Jeg tror, at den Forudsætning, jeg saaledes gik ud fra, var fuldkommen rigtig; thi uagtet der er hengaaet saa lang Tid, som der er, siden den Tid, er det Fornødne desangaaende dog ikke endnu trængt nok ind i den almindelige Bevidsthed. Den ærede Ordfører har derfor ingenlunde Ret, naar han vilde tillegge mig den Hensigt at ville foranledige Folkethinget til at sove med Hensyn til Spørgsmaalet om Landets Forsvarsvæsen; det har jeg i Virkeligheden hverken villet eller gjort. Den ærede Ordfører har været saa venlig i den seneste Tid at betragte mig som „den Forsrøriste“; jeg beder derfor herved, at, dersom Folkethinget er kommet paa gale Veie med Hensyn til Landets Forsvarsvæsen, det da ikke bliver mig, som man behøver at udlægge som Bærnesæder i den Anledning. Naar Folkethinget og i det Hele taget Mange med det have naaet en sørgelig Svov-Tilstand med Hensyn til Betragtningen af Landets Forsvarsvæsen, saa maa den ærede Ordfører ikke tillegge mig Paterniteten dertil; thi jeg tror, at, have gjort, hvad jeg kunde, for at vække ud af denne Svov. Jeg tror tidt nok at have betegnet det som min Opfattelse, at den Svov, som man sover med Hensyn til, saa godt som Alt, hvad der vedrører vort Forsvarsvæsen, ingenlunde er de Retfærdiges, men langt snarere de Uretfærdiges Svov. — Den ærede Ordfører nævnte denaest de forskjellige Planer, som vare fremkomne med Hensyn til Landets Forsvar. Han nævnte, hvorledes en Krigsminister havde foreslaaet et Fort paa Stubben, medens en anden vilde have et Fort paa Middelgrunden, hvorledes en vilde have Kjøbenhavn befæstet mod Østiden og ikke tillands, en anden vilde have let Befæstning og en tredje svær Befæstning; men den ærede Ordfører glemte